

[PRZYŚLACHCENIE *sb n*

N sg przyślachc(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde (ten sam przykład) s.v. przyszlachcić.

Przyozdobienie; przen [czego]: PRzyzło ktemu/ że o ośtátney części pocźciwości mowić mam/ w ktorey fię znaczyć wftydliwość/ powścīgiagliwość á mierność/ ktora iest iákoby nieiákcie przyśláchcenie żywotá ludzkiego CiceroKosz 49 (Linde s.v. przyszlachcić).

Cf PRZYSZLACHCIĆ

KO